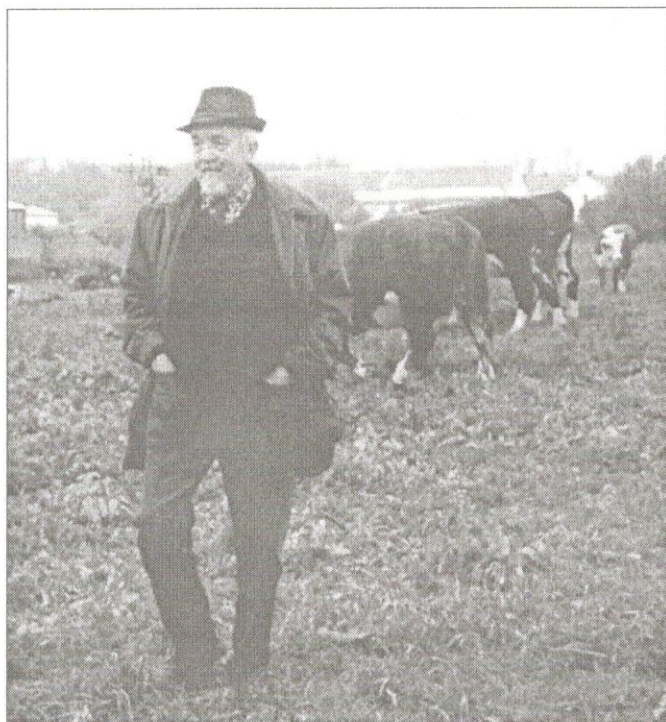

55 lat pracy naukowej Profesora Henryka Jasiorowskiego

Z okazji 55-lecia pracy naukowej prof. dr. hab. *dr h.c. mult.* Henryka Jasiorowskiego – wybitnego i nieprzeciętnego człowieka nauki, którego zasługi w rozwoju nauk zootechnicznych są powszechnie znane – 29 czerwca 2006 roku odbyła się uroczysta sesja naukowa, zatytułowana „Rola nauki i szkolnictwa wyższego we współczesnym rozwoju krajowej produkcji zwierzęcej”. Organizatorami sesji byli JM Rektor SGGW oraz Zakład Hodowli Bydła z Katedry Szczegółowej Hodowli Zwierząt Wydziału Nauk o Zwierzętach SGGW. Na to uroczyste spotkanie przybyło ponad 100 gości, między innymi: władze Uczelni – JM Rektor prof. Tomasz Borecki, Prorektor – prof. Krystyna Gutkowska, Kanclerz SGGW – dr Władysław Skarżyński, Dziekan Wydziału Nauk o Zwierzętach – prof. Jan Niemiec; przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Podsekretarz Stanu Jan Krzysztof Ardanowski i Dyrektor Departamentu Doradztwa, Oświaty Rolniczej i Nauki dr Karol Krajewski; prezes PZHiPBM – Bogdan Koponka, ponadto: przedstawiciele wszystkich uczelni rolniczych w kraju, instytutów naukowych – IGIHZ PAN w Jastrzębcu i IZ w Krakowie, goście z Francji, Niemiec i Włoch, a także wychowankowie, współpracownicy oraz rodzina i przyjaciele Profesora Jasiorowskiego.

Obradom sesji przewodniczył prof. Henryk Grodzki, który powitał Jubilata i przybyłych gości. Po oficjalnych wystąpieniach prof. Jan Niemiec przedstawił zasługi Profesora Jasiorowskiego dla rozwoju Uczelni i Wydziału. Profesor z Wydziałem związany jest od samego początku jego istnienia, tj. od 1951 roku. Nawet wówczas, kiedy pracował w IGIHZ PAN w Jastrzębcu prowadził wykłady na Uczelni, a pracując w FAO nie zapominał o niej i ich pracownikach. Kontakty osobiste Profesora z licznymi ośrodkami naukowymi za granicą umożliwiały bardzo szeroką i owocną współpracę naukową, wymianę pracowników i doktorantów, organizowane były także seminary dla studentów i doktorantów.

Profesor Jasiorowski, kiedy w 1975 roku został Rektorem SGGW, podjął ważną decyzję o przeniesieniu Wydziału Zootechnicznego do Brwinowa. Pragnął stworzyć duży ośrodek naukowo-dydaktyczny w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich. Był to trudny okres, w którym realizacja tego celu wymagała bardzo konkretnych i odważnych posunięć. Przeniesienie Wydziału do Brwinowa bardzo poprawiło warunki lokalowe i zaplecze badawcze. Doskonale wyposażone laboratoria oraz blisko usytuowane fermy doświadczalne umożliwiły dynamiczny rozwój badań. Nie bez znaczenia było też to, że Profesor potrafił zawsze precyzyjnie sformułować cel badaw-

czy i zachęcić współpracowników do aktywnej działalności, co miało duży wpływ na ich dalszą karierę naukową. Dzięki staraniom Profesora wiele młodych osób wyjechało na staże zagraniczne do wiodących uniwersytetów w Europie Zachodniej, Kanadzie, Stanach Zjednoczonych czy Japonii, zrealizowano w tym czasie także wiele tematów badawczych. Profesor Jasiorowski wprowadził na Wydziale specyficzny klimat badawczy, młodzi prężni pracownicy mogli zawsze liczyć na Jego pomoc, nie bał się podejmować decyzji, często bardzo trudnych. Na zakończenie prof. Niemiec podkreślił, że dla całej społeczności akademickiej jest wielkim zaszczytem, że Profesor Jasiorowski tyle lat swojej pracy poświęcił Uczelni i Wydziałowi. Podziękował i poprosił o dalszą współpracę, wierząc, że siły Profesora są niespożyte i jego prośba zostanie spełniona.

Profesor Tadeusz Szulc w swym wystąpieniu przedstawił dorobek 55-letniej twórczej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Profesora Jasiorowskiego. Podkreślił, że w okresie tym nastąpił dynamiczny rozwój i kształtowanie się tożsamości dyscypliny zootechnicznej w Polsce. Na ten czas przypada też twórcza działalność Profesora, który wniósł wielki wkład w rozwój nauk zootechnicznych. Wybitna osobowość, talent naukowy i organizacyjny sprawiły, że Profesor Henryk Jasiorowski po skończeniu studiów stał się znaczącą osobowością w tej dziedzinie nauki w kraju i za granicą. Wszędzie tam, gdzie Profesor się pojawiał, ujawniały się nowe inicjatywy i powstał trwały ślad w badaniach, patentach i rozwiązaniach organizacyjnych. W czasie studiów odbył staż w USA, a po ich zakończeniu – staż w Wielkiej Brytanii. W 1956 r. został zatrudniony w Zakładzie Zwierząt Doświadczalnych (obecnie Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu). W tym też roku został powołany na stanowisko zastępcy dyrektora, a po pięciu latach na stanowisko dy-

rektora. W Instytucie doszło wówczas do znaczących przemian, umocniona została pozycja naukowa tej jednostki badawczej. Profesor rozpoczął w Instytucie serię nowoczesnych badań nad fizjologią trawienia przeżuwaczy i żywieniem cieląt oraz nad opasem cieląt na „białe mięso”. W tym okresie otrzymał pierwsze patenty i podjął działania na rzecz unowocześnienia badań w dziedzinie nauk zootechnicznych w Polsce.

W 1968 roku powołany został na sekretarza V Wydziału Polskiej Akademii Nauk, a w roku następnym został dyrektorem Departamentu Produkcji Zwierzęcej i Weterynarii FAO w Rzymie, gdzie pracował do 1975 roku. Po powrocie do kraju przez 6 lat był rektorem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Był to czas wielu inicjatyw naukowych i organizacyjnych na tej Uczelni. W tym też czasie utworzył Instytut Hodowli Bydła i Produkcji Mleka, którego był dyrektorem do 1983 roku.

Profesor Jasiorowski w 1983 roku ponownie otrzymał zaproszenie do Rzymu, gdzie objął stanowisko dyrektora Departamentu Produkcji Zwierzęcej i Weterynarii FAO, a następnie awansował na stanowisko zastępcy dyrektora generalnego FAO ds. rolnictwa. Ten okres umocnił prestiż Profesora, a także rolę i znaczenie Polski, którą reprezentował oraz Jego pozycję naukową w kraju i na świecie. Duża wrażliwość na problemy biedy i niedostatku żywności na świecie sprawiła, że Profesor przez 12 lat pracy w FAO poświęcił wiele uwagi oraz podejmował inicjatywy na rzecz poprawy sytuacji żywnościowej w krajach gospodarczo zacofanych. Podobnie w kraju działał na rzecz właściwego postrzegania spraw oraz problemów wsi i rolnictwa.

Profesor Henryk Jasiorowski w swoim bogatym i aktywnym życiu pełnił i pełni wiele odpowiedzialnych funkcji w organizacjach krajowych i międzynarodowych, zajmujących się sprawami hodowli, gospodarki żywnościowej i rolnictwa. Był między innymi: przewodniczącym Krajowej Komisji Mleczarskiej w Polsce, członkiem wielu rad naukowych, rad hodowlanych, doradcą Prezydenta RP, doradcą ministra rolnictwa, zastępcą prezydenta Międzynarodowej Federacji Mleczarskiej, członkiem Rady Europejskiej Federacji Producentów Zwierząt EAAP, przedstawicielem Europy Środkowej w Międzynarodowej Fundacji Heifer Project International (USA). Profesor był twórcą i przewodniczącym Profesorskiego Klubu Hodowców Bydła, Profesorskiego Klubu na Rzecz Wsi i Rolnictwa w Polsce oraz założycielem i prezesem Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego. Jest też wiceprzewodniczącym Krajowej Rady Producentów Rolnych. Te przykładowe, prestiżowe funkcje wskazują, że Profesor sam tworzył struktury i formy organizacyjne wspierające naukę, wieś i rolnictwo.

Do największych osiągnięć Profesora Jasiorowskiego należy zaliczyć:

- badania nad fizjologią trawienia u przeżuwaczy, wychowem i opasem cieląt, opracowanie i wdrożenie preparatów mlekozastępczych dla cieląt;

- przeprowadzenie na populacji 30 000 krów eksperymentu, jedyne w skali światowej, nad krzyżowaniem krajowej rasy czarno-białej z dziesięcioma najlepszymi, światowymi odmianami bydła holsztyńsko-fryzyjskiego; eksperyment ten zaowocował wieloma publikacjami w krajowych i światowych czasopismach oraz opracowaniem książkowym, wydanym przez FAO;

- opracowanie sześcioletniego programu FAO „Polepszenie produkcji i jakości mleka”;

- koordynację ogólnopolskich badań nad przydatnością włoskich ras mięsnych do krzyżowania towarowego z rasami krajowymi, zmierzające do zwiększenia efektywności produkcji i poprawy jakości mięsa wołowego;

- organizowanie licznych konferencji naukowych i naukowo-technicznych na temat produkcji zwierzęcej i stanu wyżywienia ludności na świecie, a także na temat hodowli, rolnictwa i polityki rolnej w Polsce;

- opracowanie „Programu rozwoju hodowli bydła mięsnego w Polsce”, wdrożonego przez ministerstwo rolnictwa.

Profesor Henryk Jasiorowski opublikował w kraju i za granicą ponad 400 prac naukowych, brał udział w licznych konferencjach naukowych na świecie, wygłaszając referaty. Był wykładowcą na SGGW, wyładał też na wielu uniwersytetach zagranicznych. Wypromował 26 doktorów, jego uczniami było tysiące absolwentów i hodowców.

Profesor Jasiorowski za doniosłe zasługi dla kraju został odznaczony i wyróżniony, między innymi: Krzyżem Partyzanckim, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Medalem Wyzwolenia Narodowego, Krzyżem Komandorskim, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem PAN im. Michała Oczapowskiego, Medalem 50-lecia ONZ, Medalem Zasłużony Pracownik Rolnictwa. Wyróżniony był też nagrodami międzynarodowymi za wybitne osiągnięcia naukowe i działania na rzecz pomocy humanitarnej, w ramach programu Heifer Project International. Społeczności uniwersytetów uhonorowały Profesora Jasiorowskiego godnością *doctora honoris causa*, w tym: Uniwersytet w Hohenheim w RFN, Akademia Rolnicza w Lublinie, Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Zagraniczne korporacje uczonych wyróżniły też Profesora godnościami akademickimi: Członka Hiszpańskiej Królewskiej Akademii Nauk Weterynaryjnych, Członka Rosyjskiej Akademii Nauk Rolniczych, Członka Korespondenta Włoskiej Akademii Nauk, Członka Słowackiej Akademii Nauk. Kończąc swoje wystąpienie, prof. Szulc podkreślił, że bez większego patosu można stwierdzić, iż Henryk Jasiorowski należy do najwybitniejszych zootechników polskich, jest wielkim wybitnym profesorem, patriotą, wspaniałym człowiekiem wrażliwym na problemy społeczne, a szczególnie problemy wsi i rolnictwa, nadal zachowuje twórczą aktywność i niespożyte siły w realizacji kolejnych inicjatyw.

W części merytorycznej seminarium wygłoszono pięć referatów. Profesor Franciszek Tomczak ze Szkoły Głównej Handlowej w referacie „Kierunki rozwoju światowego rolnictwa i wynikające z nich przesłanki dla Polski” zdefiniował ogólne

światowe tendencje rozwoju rolnictwa powiązane z poziomem gospodarczym danego kraju (obszaru). Współczesny okres rozwoju rolnictwa światowego wskazuje na wielość koncepcji (modeli) rolnictwa, jakie mogą być promowane przez politykę rolną i gospodarczą poszczególnych krajów, w zależności od możliwości rozwojowych kraju, postępu technicznego, zmian demograficznych itp. Model rolnictwa naturalnego realizowany jest w dużej grupie najbiedniejszych krajów świata. Przeciwnieństwem jest model rozwojowy rolnictwa przemysłowego (industrialnego), o wysokim poziomie uzbrojenia technicznego, niskich nakładach pracy żywej oraz wysokiej intensywności produkcji. W Polsce, tj. w kraju znajdującym się na średnim etapie rozwoju, zwiększa się znaczenie pozarolniczych ogniw produkcji żywnościowej, a rolnictwo w coraz szerszym zakresie staje się producentem surowców żywnościowych, a nie produktów bezpośrednio nadających się do spożycia. W krajach wyżej rozwiniętych dużą uwagę przywiązuje się do problemów związanych z równowagą ekologiczną, w nawiązaniu do ogólnej koncepcji zrównoważonego rozwoju gospodarczego. Polska znajduje się w takim okresie rozwojowym, w którym powstały szanse wyboru pewnej strategii, drogi rozwojowej rolnictwa i nowego uplasowania rolnictwa i jego roli, zarówno w skali kraju, jak też Unii Europejskiej. Wydaje się, że koncepcja rolnictwa społecznie zrównoważonego, akcentującego równowagę przyrodniczą gospodarki rolnej, realizację celów społecznych ludności rolniczej i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, jest słuszna.

Profesor Klaus Meyn (Königswinter, Niemcy) w referacie zatytułowanym „Perspektywy dla rozwoju produkcji bydła w nowych krajach członkowskich Unii Europejskiej” omówił wiele istotnych zagadnień związanych z chowem bydła mlecznego i mięsnego w kontekście jego gospodarczego znaczenia oraz nieuniknionego globalnego otwarcia rynków zbytu i konkurencji w przemyśle przetwórczym. Po pełnym oddzieleniu dotacji od produkcji mleka i wołowiny (prawdopodobnie w 2014 roku), konkurencyjność rynkowa będzie miała decydujące znaczenie. Biorąc pod uwagę warunki klimatyczne, wielkość stad, koszty pracy, wydajność i efektywność przemysłu przetwórczego istnieją duże szanse dla rozwoju produkcji mleka i wołowiny w stadach mlecznych w nowych krajach UE. Priorytetem powinien być rozwój efektywnych gospodarstw mlecznych oraz działania marketingowe i przetwórstwo we współpracy ze znanymi firmami międzynarodowymi.

„Rola nauki w rozwoju nowoczesnej produkcji zwierzęcej” to kolejny referat, wygłoszony przez prof. Alessandro Nardone (Włochy). Autor przedstawił światowy bilans podstawowych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz kierunki współczesnych badań naukowych dotyczących produkcji zwierzęcej. W przyszłości większa liczba badań będzie dotyczyła poprawy jakości i bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, biotechnologii rozrodu, różnorodności genetycznej, dobrostanu i zrównoważonego rozwoju systemów produkcji zwierzęcej. Główne cele tych badań, to lepsze zaopatrzenie ludności świata w żywność oraz zwiększenie jakości i prozdrowotnego działania produktów pochodzenia

zwierzęcego, przy zwiększeniu dobrostanu utrzymywanych zwierząt.

Profesor Zygmunt Litwińczuk (AR Lublin) wygłosił referat pt. „Rola nauki we współczesnym rozwoju produkcji zwierzęcej” (współautorzy prof. Zygmunt Reklewski i prof. Edward Dymnicki z IGiHZ PAN w Jastrzębcu). Przedstawiono osiągnięcia nauki w zakresie biotechnologii rozrodu, które zostały wykorzystane w praktyce (inseminacja, embriotransfer, dzielenie zarodków, seksowanie nasienia i zarodków, klonowanie). W porównaniu do lat pięćdziesiątych XX wieku mleczność krów rasy holsztyńskiej, najbardziej rozpowszechnionej na świecie, wzrosła 3-4-krotnie i obecnie wynosi 8-9 tys. kg za laktację. Wyniki te osiągnięto w rezultacie szerokiego wdrożenia wielu osiągnięć z zakresu genetyki, technik rozrodu, systemów żywienia i utrzymania zwierząt. Autorzy, rozpatrując kierunki doskonalenia bydła w przyszłości, postawili szereg pytań: Czy aktualne trendy będą utrzymane jeszcze jakiś czas, czy też zajdą zmiany? W jakim kierunku nastąpią ewentualne zmiany w strategii doskonalenia bydła mlecznego w przyszłości? Czy tempo doskonalenia cech produkcyjnych ulegnie spowolnieniu? Uprzednio głównym celem był wzrost wydajności mleka, obecne priorytety to: stabilizacja wydajności, jakość produktów, prawidłowy rozród, długowieczność, zdrowotność i dobrostan zwierząt. Społeczeństwa krajów rozwiniętych bardzo dużą wagę przywiązują do jakości żywności, a także interesują się w jakich warunkach zwierzęta gospodarskie są utrzymywane i użytkowane.

W ostatnim referacie prof. Tadeusz Szulc (AR Wrocław) omówił zagadnienia związane z rolą nauki w kontekście lepszego wykorzystania dziedzictwa przyrody i możliwości produkcyjnych roślin i zwierząt. W części referatu poświęconej dziedzictwu przyrody autor zwrócił uwagę na fakt, że z około 30 tys. roślin jadalnych człowiek wykorzystuje 7 tys., ponadto istnieje wiele gatunków roślin i zwierząt o dużym potencjale produkcyjnym, które w przyszłości mogą być wykorzystywane przez człowieka. W dalszej części wystąpienia omówione zostały możliwości wykorzystania genetyki w doskonaleniu zwierząt i produkcji (defekty genetyczne, inżynieria genetyczna, biotechnologia, genomika, nutrigenomika, zwierzęta transgeniczne, klonowanie, przywracanie genów, które zostały wyeliminowane w procesie udomowienia, likwidacja cech letalnych i słabości genetycznych, zwiększenie heterozygotyczności zwierząt). Według prof. Szulca w przyszłości nastąpią także zasadnicze zmiany dotyczące utrzymania zwierząt. Osiągnięcia elektroniki sprawią, że wszystkie czynności związane z obsługą zwierząt (systemy zarządzania stadem, identyfikacja zwierząt, ocena pasz i żywienia – dostosowanie do stanu fizjologicznego, diagnozowanie chorób i procesów metabolicznych na podstawie moczu, kału, oddechu itd.) będą sterowane elektronicznie. Nauka doprowadzi również do wielkich zmian w żywieniu zwierząt i człowieka, np. doskonalone będą rośliny o wysokiej wartości pokarmowej w kierunku dostosowania do potrzeb zwierząt, sterowany będzie skład produktów zwierzęcych stosownie do potrzeb człowieka, żywienie człowieka będzie oparte na żywności funkcjonalnej.

Część merytoryczną seminarium podsumowali moderatory dyskusji – prof. Aleksander Dobicki (AR Wrocław) i prof. Jan Szarek (AR Kraków). Uznali oni za niedokończoną dyskusję na temat roli nauki w służbie praktyki rolniczej. Zwrócili uwagę na kilka ważnych problemów, między innymi na to, że główny nacisk powinien być położony na badania stosowane – wdrożeniowe (preferowane są badania podstawowe, a stosowane uznane są za drugorzędne), gdyż nasze rolnictwo potrzebuje wsparcia ze strony środowiska naukowego. Pracownicy nauki powinni odegrać także istotną rolę w podniesieniu rangi zawodu rolnika. Upadającemu prestiżowi rolników i rolnictwa należy przeciwdziałać, między innymi poprzez podniesienie jakości kształcenia na wydziałach rolniczych i zootechnicznych oraz nieprzypadkowy nabór studentów. Po integracji z Unią Europejską ważnym i istotnym zagadnieniem jest polityka agrarna państwa i w tym kontekście pytanie: czy rząd powinien stworzyć pewne mechanizmy finansowe, by dostosować się do aktualnej sytuacji. Inne ważne problemy, które powinny być jak najszybciej rozwiązane, to wybór optymalnego modelu polskiego rolnictwa – produkcja intensywna czy ekstensywna lub też inna. W tych rozważaniach powinno się uwzględnić, że Europa Zachodnia wyłożyła ogromne pieniądze na intensywne rozwój produkcji rolniczej, a teraz płaci jeszcze więcej, by odbudować straty w środo-

wisku naturalnym. Z drugiej strony, ekstensywna produkcja też jest niemożliwa, wobec tego trzeba szukać trzeciego rozwiązania. Ważnym zagadnieniem, wymagającym dyskusji, jest również to, czy w warunkach naszego kraju rozwój rolnictwa będzie determinowany postępowaniem biologicznym, czy naukowo-technicznym.

Na zakończenie spotkania uczestnicy złożyli życzenia Jubilatowi. Przy tej okazji wysłuchał On wielu różnych miłych wspomnień, serdecznych podziękowań i pochwał, które – jak stwierdził – sprawiły Mu olbrzymią przyjemność i satysfakcję. Następnie dodał, że jeżeli to wszystko, czego tu wysłuchał, jest prawdą, to jest w tym zasługa innych osób – zdolnych, pracowitych i lojalnych współpracowników, a także żony i rodziny. Profesor Jasiorowski wspominał także o nieżyjących już, a bliskich Mu współpracownikach – prof. Ryszardzie Grabowskim i dr. Szymonie Poczynajto. Jubilat podziękował organizatorom, autorom referatów i gościom uczestniczącym w uroczystości. Podczas miłego spotkania towarzyskiego, końącego obchody jubileuszu, można było wysłuchać wielu ciekawych rozmów i wspomnień, związanych z postacią Profesora Jasiorowskiego.

Zofia Pietrzak

KRONIKA

Wydział Zootechniczny Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy

Początki Wydziału datowane są na rok 1971, kiedy w Bydgoszczy powstał Oddział Zootechniczny Zamiejscowego Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. W utworzonym wówczas Oddziale Instytutu Hodowli Zwierząt i Technologii Produkcji Zwierzęcej rozpoczęli studia pierwsi studenci. Z chwilą powstania Akademii Techniczno-Rolniczej – w roku 1974 – powołano samodzielną jednostkę organizacyjną pod nazwą Instytut Zootechniczny, w którym realizowano zajęcia dydaktyczne na studiach stacjonarnych, zaocznych i magisterskich uzupełniających. Później Instytut przekształcono w Wydział Zootechniczny. Niedawno Rada Wydziału podjęła decyzję o zmianie nazwy na Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt. Decyzja zyskała akceptację Senatu ATR, a formalna zmiana nazwy nastąpi we wrześniu bieżącego roku.

W roku akademickim 1994/1995 utworzono na Wydziale drugi kierunek kształcenia – Ochrona Środowiska, który do dziś cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem kandydatów na studia, powołano na nim także uzupełniające studia magisterskie. Od roku 2004/2005 w ramach tego kierunku prowadzi się kształcenie na dwóch specjalnościach – Ochrona środowiska przyrodniczego oraz Przemysłowe technologie

w ochronie środowiska (wspólnie z Wydziałem Technologii i Inżynierii Chemicznej ATR).

Wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniom regionu kujawsko-pomorskiego, od roku 1999 poszerzono ofertę dydaktyczną Wydziału, powołując w ramach kierunku Zootechnika dwie specjalności – Agroturystyka oraz Hodowla zwierząt wolno żyjących i gospodarka łowiecka (przy pełnej akceptacji i poparciu Polskiego Związku Łowieckiego). Specjalności te są popularne wśród kandydatów pochodzących nie tylko z naszego regionu, ale i z całej Polski.

Dyplom ukończenia studiów na Wydziale Zootechnicznym Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy uzyskało do tej pory 3510 studentów. Aktualnie na obu kierunkach kształcenia i ich specjalnościach studiuje (studia stacjonarne i nies-tacjonarne) 1724 studentów. Oba kierunki kształcenia – Zootechnika i Ochrona Środowiska uzyskały bezwarunkową akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Wydział posiada pełne prawa akademickie, Rada Wydziału jest uprawniona do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego w zakresie dyscypliny naukowej zootechnika.